

بررسی تاثیر رفتار درمانی با شیوه لوواس بر درمان تعاملات اجتماعی کودکان اوتیسم ۸ تا ۱۲

سال شهر بندرعباس

زینب غلامزاده^۱، اقبال زارعی^۲

۱- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

۲- نویسنده مسئول) دانشیار واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

چکیده

اختلال طیف اوتیسم (ASD) اختلال عصب شناختی پیچیده ای است که منجر به افت عمده در تعاملات اجتماعی می شود. گزارش شده است که درمان ABA، الگوهایی از مهارتهای ارتباطی و رفتاری و شیوه های مناسب برخورد در موقعیتهای مختلف ارتباطی را در رابطه با کودکان ASD ارائه داده است. این مطالعه با هدف اثربخشی رفتار درمانی با شیوه لوواس بر درمان تعاملات اجتماعی کودکان اوتیسم ۸ تا ۱۲ سال شهر بندرعباس انجام شد. بدین منظور ۲۰ کودک اوتیستیک (۱۰ کودک در گروه آزمایش و ۱۰ کودک در گروه کنترل) به روش تمام شماری (به دلیل اندک بودن جامعه آماری) انتخاب شدند. مدت زمان مداخلات درمانی و آموزشی، سه ماه و به صورت دو جلسه یک ساعته در هفته توسط محقق انجام می شد و در منزل تحت نظارت محقق و توسط والدین ادامه داشت. برای تشخیص تأثیر به کارگیری رویکرد درمانی لوواس آیتم تعاملات اجتماعی مورد ارزیابی قرار گرفت. قبل و بعد از انجام مداخلات درمانی برای تعاملات اجتماعی کودک ASD، به عنوان پیش آزمون و پس آزمون از پرسشنامه گارز استفاده شد. تجزیه و تحلیل آماری داده های پژوهش نیز با استفاده از نرم افزار SPSS و به روش تحلیل کوواریانس صورت گرفت. یافته ها بعد از به کارگیری مداخلات درمانی و آموزشی، نشان داد، نمرات در بعد تعاملات اجتماعی در آزمون گارز، کاهش معناداری پیدا کرد ($P < 0/000$) همچنین پیشرفت معناداری در تعاملات اجتماعی ($P < 0/001$) دیده شد. بنابراین با توجه به یافته ها می توان چنین نتیجه گرفت که رویکرد درمانی لوواس به عنوان یک روش درمانی مؤثر باعث بهبود تعاملات اجتماعی در کودکان مبتلا به اوتیسم می شود. **واژگان کلیدی:** کودک اوتیستیک، روش درمانی لوواس، تعاملات اجتماعی